

VAPAASTI JULKAISTAVAKSI

Eilen piti Järvenpään keskustan yläasteen ja lukion, entisen Järvenpään Yhteiskoulun, toinen rehtori Väinö Kyrölä ^{Kyrölä} seuraavaan aamunavauksen.

Hyvät kuulijat!

Tänään tulee kuluneeksi 100 vuotta tämän koulun edeltäjän, Järvenpään yhteiskoulun ensimmäisen rehtorin Vihtori Raevuoren syntymästä. Hän oli mukana koulua perustamassa 55 vuotta sitten. Monet pitivät sitä tarpeettomana, olihan Keravalla keskikoulu, ja jos joku halusi peräti ylioppilaaksi, sopi mennä Helsinkiin. Mutta kukas sitten työt tekee, jos tässä kaikista tulee herroja, ajateltiin useinkin. Vasta sotien jälkeen alkoi ryntäys oppikouluihin, kun haluttiin hankkia lapsille sitä pääomaa, mikä ei ollut inflaation kaluttavissa, henkistä pääomaa, evästä tulevaisuutta varten. Meidän aikanamme koulutus on käynyt välttämättömäksi, elämä ja työ entistä enemmän tietoja ja taitoja vaativaksi. Toisin oli silloin 55 vuotta sitten. Maisteri Raevuori kirjoitteli sanomalehtiin ja piti puheita koulun tarpeellisuudesta. Ensimmäisessä pääsytkinnoissa oltiinkin jännittyneitä, tuleeko uuteen kouluun riittävästi oppilaita. Tuli peräti 51 yrittäjää, joista 42 hyväksyttiin I luokalle.

Rehtori Raevuori laati koululle lukusuunnitelman, jossa oli tavallista enemmän luonnontietoa, ja hän mainostikin koulua maanviljelijäväestölle sopivaksi. Siihen aikaan koulun vaikutusalueella, Tuusulassa ja Mäntsälässä oli maanviljelyksellä eläviä paljon enemmän kuin nykyään. Rehtori Raevuoren lempiaine oli sentään pikakirjoitus. Se oli aluksi pakollinen IV-V:llä ja vapaaehtoinen lukion kahdella luokalla. Sittemmin olikin mahdollisuus saada liikepikakirjoittajan todistus.

Työssijän toiminnalleen uusi koulu sai Karjalan kannakselta tuodussa 2-kerroksisessa huvilassa, joka sai nimekseen Nahkalinna. Nahka... siksi, että I-luokkalaiset, lempinimeltään nahkat aloittivat siellä opillisen uransa, linna... siksi, että siinä oli torni - ei suinkaan siksi, että nahkat olisivat tunteneet olevansa vankilassa. Ei se vankilaksi sikäläkään sopinut, että välitunneilla pääsi alakerran ikkunoista sisään ja ulos, jos tarkastavan opettajan tulo siihen houkutteli.

Kunnianarvoisa Nahkalinna palveli koulua yhtä kauan kuin kunnianarvoisa Vihtori Raevuorikin rehtorina, neljännesvuosisadan. Aikomus oli rakentaa

Nahkalinnan purkamisessa saaduista hirsistä vahtimestarin rakennus, mutta ikääntyneet hirret eivät kestäneet uudelle rakennuspaikalle kantamista. Se oli sitä puuarkkitehtuurin aikaa.

Jos kysyttäisiin, millainen mies rehtori Raevuori oli, niin sanoisin, että ennen kaikkea hän oli kova työntekijä. Nykyään puhutaan fanaatikoista. Rehtori Raevuorta voisi sanoa työfaniksi. Monella on päätoimensa ohella sivutoimi, rehtori Raevuorella oli kaksi päätoiminta, rehtorin ja eduskunnan pikakirjoittaja sekä sivutoimena Uuden Suomen maatalousosaston toimitaminen. Työnteon merkitystä hän jatkuvasti korosti. "Te olette saaneet etuoikeuden käydä koulua, älkää pilatko etuoikeuttanne!" Tähän työn arvostukseen liittyy sekin, että rehtori Raevuori järjesti ylimääräistä opetusta niille oppilaille, jotka normaalitunneilla eivät selvinneet vieraan kielen tai matematiikan kurssista. Siis tukiopetusta ennen virallista tukiopetusta. Muuten ja erikoisesti oppilaiden rikkeiden ja ylitsekäymisten suhteen hän noudatti periaatetta: "Mitä ei voi sallia kaikille, ei voi sallia yhdellekään."

Toivotan teille menestystä opiskelussanne tänään ja jatkuvasti!